

OECD *Multilingual Summaries*

OECD-FAO Agricultural Outlook 2017-2026

Summary in Swedish

Read the full book on: [10.1787/agr_outlook-2017-en](https://doi.org/10.1787/agr_outlook-2017-en)

OECD:s och FAO:s jordbruksöversikt 2017–2026

Sammanfattning på svenska

Jordbruksöversikten 2017–2026 är ett samarbete mellan OECD och FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO). Den bygger på bidrag från experter från medlemmarnas regeringar och från specialiserade råvaruorganisationer. I översikten görs en samlad bedömning av utsikterna för marknaderna för jordbruks- och fiskerivaror på nationell, regional och global nivå på medellång sikt (tio år). Årets upplaga är särskilt inriktad på jordbruks- och fiskerisektorerna i Sydostasien.

Bakgrunden till årets översikt är en rekordstor produktion och välfyllda lager för de flesta råvaror 2016, vilket gör att priserna ligger klart under det senaste årtiondets toppnoteringar. Genomsnittspriserna på spannmål, kött och mejeriprodukter fortsatte att sjunka, medan priserna för oljeväxter, vegetabiliska oljor och socker återhämtade sig något under 2016.

Under den period som översikten omfattar väntas efterfrågetillväxten minska betydligt. De huvudsakliga källorna till tillväxt under det förra årtiondet var för det första Folkrepubliken Kina, där en ökande efterfrågan på kött och fisk fick foderkonsumtionen att öka med nästan 6 % per år, och för det andra den globala biobränselsektorn, där råvaruanvändningen ökade med nästan 8 % per år. Spannmålslagren ökade med 230 Mt under det senaste årtiondet, vilket också bidrog till en ökad efterfrågan. Dessa tillväxtkällor väntas inte stödja marknaderna på samma sätt på medellång sikt, och det finns inga tecken på att andra källor kommer att ersätta dem.

Efterfrågetillväxten när det gäller livsmedel väntas bli lägre än under det förra årtiondet för nästan alla varor i översikten. Globalt sett väntas efterfrågan på spannmål som livsmedel per capita vara relativt oförändrad, och väntas bara öka i de minst utvecklade länderna. För köttkonsumtionen ses utsikterna som begränsade mot bakgrund av den senaste utvecklingen i många länder, där kostpreferenser, låga inkomster och begränsningar på tillgångssidan begränsar konsumtionstillväxten. Extra kalorier och proteiner väntas i huvudsak komma från vegetabiliska oljor, socker och mejeriprodukter. På det hela taget förefaller kostvanorna inte närma sig västländernas i någon större omfattning.

Fram till 2026 väntas tillgången till livsmedelskalorier i genomsnitt uppgå till 2 450 kcal per dag i de minst utvecklade länderna och överstiga 3 000 kcal per dag i andra utvecklingsländer. Trots det kommer den osäkra livsmedelsförsörjningen att fortsätta vara ett allvarligt globalt problem, som i kombination med olika former av undernäring kommer att innebära nya utmaningar i många länder.

Efterfrågetillväxten på etanol och biodiesel har minskat på grund av lägre priser på fossila bränslen och färre politiska incitament. Även om energipriserna väntas öka kommer den indirekta efterfrågan på råvaror som används vid framställning av biobränslen, särskilt majs och sockerrör till etanol och vegetabiliska oljor till biodiesel, att öka långsamt, utom i vissa centrala utvecklingsländer där efterfrågan ökat till följd av en mer proaktiv inrikespolitik.

I framtiden kommer spannmålsproduktionen att öka främst genom ökad avkastning. Avkastningsökningen väntas minska något men produktionen skulle kunna ökas genom att minska de stora skillnader i avkastning som fortfarande finns, särskilt i Afrika söder om Sahara. Den globala

odlingsarealen för spannmål kommer endast att öka marginellt, medan odlingsarealen för sojabönor väntas utökas ytterligare för att tillgodose efterfrågan på djurfoder och vegetabiliska oljor.

Kött- och mejerivaruproduktionen kommer att öka både till följd av större besättningar och högre produktivitet per djur, samtidigt som det fortfarande råder stora skillnader i produktionsintensitet. Tillväxten i fjäderfäproduktionen står för nästan hälften av den totala köttproduktionsökningen under det senaste årtiondet. Mjolkproduktionen väntas öka snabbare än under det förra årtiondet, särskilt i Indien och Pakistan.

Vattenbruket står för den största tillväxten i fiskesektorn, eftersom produktionen inom fångstfisket beror på aktuella fiskbestånd och regler för att förhindra överfiske. Kina kommer att fortsätta att stå för över 60 % av den globala fiskproduktionen. Produktionen av odlad fisk är den snabbast ökande proteinkällan av alla råvaror i översikten.

Tillväxten i handeln inom vattenbruk och fiske väntas minska till ungefär halva den tillväxttakt som rådde under förra årtiondet. Handeln kommer dock i princip att utgöra en lika stor andel av produktionen i sektorn under det kommande årtiondet. Generellt sett har handeln med jordbruksprodukter visat sig vara mer motståndskraftig mot makroekonomiska förändringar än handeln med andra varor. Med tanke på det förhållandevis höga tullskyddet i jordbrukssektorn skulle handeln med jordbruksprodukter kunna ökas genom ytterligare avregleringar av marknaden.

Livsmedelsimporten blir allt viktigare för att trygga livsmedelsförsörjningen, särskilt i Afrika söder om Sahara, Nordafrika och Mellanöstern. I vissa länder kan detta bero på att det finns en större efterfrågan men otillräckliga naturresurser för att odla livsmedel inom landet. I andra fall kan det vara ett tecken på utvecklingsproblem inom jordbruket som behöver åtgärdas.

Nettoexporten väntas öka från Amerika, Östeuropa och Centralasien medan nettoimporten väntas öka i andra asiatiska och afrikanska länder. Exporten är fortfarande koncentrerad till ett fåtal leverantörländer medan importen däremot är mycket utspridd. Detta kan innebära att världsmarknaden är mer sårbar för utbudshocker, som beror på naturliga och politiska faktorer, än för efterfrågehocker.

Enligt översiktens grundläggande antaganden om utbud och efterfrågan väntas de reala priserna för de flesta jordbruks- och fiskprodukter minska något, så att de under de kommande tio åren kommer att hålla sig under tidigare toppnoteringar. Priserna på jordbruksvaror väntas variera kraftigt och kan under lång tid framöver komma att uppvisa stora avvikelser från sin långsiktiga utvecklingskurva.

Sydostasien

Ett kapitel i översikten ägnas särskilt åt länderna i Sydostasien, där den ekonomiska tillväxten har varit stark och jordbruks- och fiskesektorerna har utvecklats snabbt. Den breda tillväxten har gjort att undernäringen har kunnat minska kraftigt i regionen på senare år.

Tillväxten inom jordbruk och fiske i regionen har dock lett till allt större påfrestningar på naturresurserna, vilket framförallt påverkar de exportorienterade fisk- och palmoljesektorerna. Enligt översikten väntas produktionstillväxten för palmolja minska betydligt då de främsta producentländerna fokuserar på hållbar utveckling.

Här krävs en bättre resursförvaltning och ökade satsningar på forskning och utveckling för att åstadkomma en hållbar produktivitetstillväxt. Det politiska stödet för risproduktionen kan också läggas om för att främja en diversifiering av jordbruket. På grund av regionens sårbarhet för klimatförändringen krävs också investeringar för att ge regionen en chans att anpassa sig.

© OECD

Denna sammanfattning är inte en officiell OECD-översättning.

Reproduktion av denna sammanfattning är tillåten, om OECD:s upphovsrätt och publikationens titel på originalspråket nämns.

Flerspråkliga sammanfattningar är översatta utdrag ur OECD-publikationer, som ursprungligen publicerats på engelska och franska.

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2017), *OECD-FAO Agricultural Outlook 2017-2026*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/agr_outlook-2017-en